

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 966

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 26 septembrie 2024

SUMAR

Nr.

Pagina

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

6.311/4.613. — Ordin al ministrului investițiilor și proiectelor europene și al ministrului sănătății pentru aprobarea detalierei subcriteriilor aferente criteriilor-cadru aplicabile proiectelor de investiții finanțate prin Programul național de investiții în infrastructura unităților spitalicești prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2024 pentru aprobarea Programului național de investiții în infrastructura unităților spitalicești și pentru abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2023 privind unele măsuri pentru implementarea proiectelor de infrastructură publică de sănătate cu finanțare din fonduri externe nerambursabile în cadrul Programului Sănătate și din împrumuturi contractate cu instituțiile financiare internaționale 2-7

ACTE ALE INSTANȚELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

Sentința nr. 127 din 9 octombrie 2023 a Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal 8-15

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL INVESTIȚIILOR
ȘI PROIECTELOR EUROPENE
Nr. 6.311 din 20 septembrie 2024

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 4.613 din 20 septembrie 2024

ORDIN

pentru aprobarea detalierei subcriteriilor aferente criteriilor-cadru aplicabile proiectelor de investiții finanțate prin Programul național de investiții în infrastructura unităților spitalicești prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2024 pentru aprobarea Programului național de investiții în infrastructura unităților spitalicești și pentru abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2023 privind unele măsuri pentru implementarea proiectelor de infrastructură publică de sănătate cu finanțare din fonduri externe nerambursabile în cadrul Programului Sănătate și din împrumuturi contractate cu instituțiile financiare internaționale

În temeiul prevederilor art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2024 pentru aprobarea Programului național de investiții în infrastructura unităților spitalicești și pentru abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2023 privind unele măsuri pentru implementarea proiectelor de infrastructură publică de sănătate cu finanțare din fonduri externe nerambursabile în cadrul Programului Sănătate și din împrumuturi contractate cu instituțiile financiare internaționale, aprobată prin Legea nr. 227/2024, ale art. 14 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 52/2018 privind organizarea și funcționarea Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul investițiilor și proiectelor europene și ministrul sănătății emit prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă detalierea subcriteriilor aferente criteriilor-cadru aplicabile proiectelor de investiții finanțate prin Programul național de investiții în infrastructura unităților spitalicești, care vizează investițiile prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2024 pentru aprobarea Programului național de investiții în infrastructura unităților spitalicești și pentru abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2023 privind unele măsuri pentru implementarea proiectelor de infrastructură publică de sănătate cu finanțare din fonduri externe nerambursabile în cadrul Programului Sănătate și din împrumuturi contractate cu instituțiile financiare internaționale, aprobată prin Legea nr. 227/2024.

(2) Subcriteriile aferente criteriilor-cadru de eligibilitate aplicabile proiectelor de investiții finanțate prin Programul

național de investiții în infrastructura unităților spitalicești sunt cuprinse în anexa nr. 1.

(3) Subcriteriile aferente criteriilor-cadru de selecție aplicabile proiectelor de investiții finanțate prin Programul național de investiții în infrastructura unităților spitalicești sunt cuprinse în anexa nr. 2.

Art. 2. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare începând cu data publicării acestuia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — Direcția generală programe de sănătate din cadrul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene și Direcția generală implementare și monitorizare proiecte din cadrul Ministerul Sănătății vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul investițiilor și proiectelor europene,
Adrian Căciu

p. Ministrul sănătății,
Alexandru-Florin Rogobete,
secretar de stat

SUBCRITERII DE ELIGIBILITATE

Solicitantul/Liderul/Partenerii eligibili, așa cum au fost menționați la art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2024 pentru aprobarea Programului național de investiții în infrastructura unităților spitalicești și pentru abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2023 privind unele măsuri pentru implementarea proiectelor de infrastructură publică de sănătate și din finanțare din fonduri externe nerambursabile în cadrul Programului Sănătate și din împrumuturi contractate cu instituțiile financiare internaționale, aprobată prin Legea nr. 227/2024, respectiv:

a) unitățile administrativ-teritoriale, astfel cum sunt definite la art. 5 lit. pp) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, care au în coordonare/subordonare/autoritate sau în administrare/proprietate infrastructură spitalicească;			
b) unitățile sanitare publice: spitale publice orașenești, municipale/municipale de urgență și spitale județene/județene de urgență, spitale de specialitate, spitale clinice și clinice de urgență, institut care desfășoară activitate medicală spitalicească și prespitalicească aflate în coordonarea/autoritatea/subordonarea Ministerului Sănătății și unitățile sanitare prevăzute la art. 4 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;			
c) parteneriat între autoritățile/instituțiile publice locale, astfel cum sunt definite la art. 5 lit. pp) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, care administrează de drept și vor pune la dispoziția parteneriatului terenuri și clădiri în vederea realizării proiectului și unitățile sanitare publice			

trebuie să îndeplinească următoarele subcriterii de eligibilitate:

Subcriterii de eligibilitate	Da	Nu	Documente care dovedesc îndeplinirea cerinței
Tipologia unității sanitare			
Proiectele vizează investiții în: • spitale orașenești și municipale/municipale de urgență; • spitale județene/județene de urgență, spitale de specialitate, spitale clinice și clinice de urgență.			
Valoarea eligibilă a proiectului			
Valoarea eligibilă aferentă proiectului de investiții se încadrează în următoarele limite valorice: a) 2.000.000 mii lei pentru spitale județene/județene de urgență, spitale de specialitate și spitale clinice și clinice de urgență; b) 350.500 mii lei pentru spitale municipale/municipale de urgență; c) 250.000 mii lei pentru spitale orașenești.			
Tipuri de acțiuni eligibile			
Proiectul propus vizează doar investițiile prevăzute la art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2024, aprobată prin Legea nr. 227/2024, respectiv: a) realizarea de construcții noi/extinderea și dotarea acestora; b) lucrări de modernizare/reabilitare la construcții existente și dotarea acestora; c) extindere la construcțiile existente, inclusiv lucrări de conectare la clădiri existente și dotare; d) lucrări și dotări pentru digitalizare și tranziție verde.			
Proiectul propus nu vizează exclusiv acțiuni de dotare [proiectul vizează cel puțin una dintre acțiunile de la lit. a)–c) împreună cu acțiunea de dotare]?			
Investițiile proiectului nu au fost finanțate în ultimii 5 ani din alte fonduri publice, altele decât ale solicitantului?			
Pentru investițiile proiectului nu au fost accesate în ultimii 5 ani fonduri publice sau europene?			
Existența avizului de oportunitate			
Este atașat avizul de oportunitate din partea Ministerului Sănătății?			
Existența studiului de fezabilitate/documentației de avizare a lucrărilor de intervenții			
Pentru investiția propusă există studiul de fezabilitate?			
Pentru investiția propusă există documentație de avizare a lucrărilor de intervenții (DALI)?			
Proiectul respectă cerințele standardului Near Zero Energy Building (NZEB), conform Legii nr. 372/2005 privind performanța energetică a clădirilor, republicată?			

SUBCRITERII DE SELECȚIE

Criteriile-cadru de selecție pentru evaluarea tehnico-financiară sunt următoarele:

1. relevanța și oportunitatea proiectului;
2. maturitatea pregătirii proiectului;
3. capacitatea administrativă a solicitantului;
4. coerența și eficacitatea intervențiilor propuse;
5. rezonabilitatea costurilor și eficiența investițiilor propuse;
6. inovarea și calitatea proiectului propus;
7. contribuția proiectului la respectarea principiilor privind eficiența resurselor/imunizarea la schimbările climatice, a principiilor orizontale — egalitatea de șanse, de gen și nediscriminarea;
8. operaționalizarea, sustenabilitatea și impactul investiției.

Criterii-cadru/Subcriterii de selecție		
Evaluarea tehnico-economică	Aspecte de verificat	Maximum
1. Relevanța și oportunitatea proiectului		40
1.1. Relevanța din perspectiva documentelor strategice relevante și justificarea necesității/opportunității proiectului	a) proiectul descrie contribuția la atingerea obiectivelor strategiilor/documentelor de politică publică naționale/regionale/relevante în domeniu — 2 puncte; b) proiectul nu descrie contribuția la atingerea obiectivelor strategiilor/documentelor de politică publică naționale/regionale/relevante în domeniu — 0 puncte.	2
1.2. Justificarea necesității/opportunității proiectului	a) proiectul descrie necesitatea/necesitățile și oportunitatea investițiilor propuse conform: — grupului-țintă vizat — 1 punct; — serviciilor medicale pe care le furnizează în prezent, dacă este cazul, precum și servicii noi ce urmează a fi furnizate ca urmare a implementării proiectului — 1 punct; — personalului medical și nemedical existent — 2 puncte; — modului în care acestea vor fi soluționate prin implementarea proiectului — 1 punct; b) proiectul se adresează patologiilor prioritare (critice): — cardiologie și chirurgie cardiovasculară — 1 punct; — oncologie — 1 punct; — obstetrică-ginecologie/pediatrie/neonatologie — 1 punct; — boli infecțioase/pneumologie — 1 punct; — psihiatrie — 1 punct; — transplant — 1 punct; — neurochirurgie/boli cerebrovasculare — 1 punct; — politraumatologie — 1 punct; — arși grav — 1 punct; — recuperare — 1 punct; NOTĂ: Proiectele care includ mai multe tipuri de specialități/patologii prioritare (critice), enumerate anterior, vor fi punctate cumulativ (punctajul maxim posibil — 10 puncte). c) numărul de paturi de spitalizare continuă din cadrul proiectului: — 1—50 de paturi — 5 puncte; — 51—150 de paturi — 3 puncte; — 151—300 de paturi — 2 puncte; — mai mult de 301 paturi — 1 punct; d) numărul de paturi de spitalizare de zi din cadrul proiectului: — 1—10 paturi — 1 punct; — 11—20 de paturi — 3 puncte; — 21—30 de paturi — 4 puncte; — mai mult de 31 de paturi — 5 puncte.	25
1.3. Finanțări anterioare de care a beneficiat unitatea sanitară publică în ultimii 5 ani din fonduri externe	a) dacă valoarea totală a investiției/investițiilor de care a beneficiat unitatea sanitară publică, realizată/realizate cu fonduri externe nerambursabile, în perioada 1 ianuarie 2019—31 decembrie 2023 este sub 20% din valoarea propusă din Program — 3 puncte; b) dacă valoarea totală a investiției/investițiilor de care a beneficiat unitatea sanitară publică, realizată/realizate cu fonduri externe nerambursabile, în perioada 1 ianuarie 2019—31 decembrie 2023 este între 20% și 50% din valoarea propusă din Program — 2 puncte; c) dacă valoarea totală a investiției/investițiilor de care a beneficiat unitatea sanitară publică, realizată/realizate cu fonduri externe nerambursabile, în perioada 1 ianuarie 2019—31 decembrie 2023 este între 51% și 70% din valoarea propusă din Program — 1 punct; d) dacă valoarea totală a investiției/investițiilor de care a beneficiat unitatea sanitară publică, realizată/realizate cu fonduri externe nerambursabile, în perioada 1 ianuarie 2019—31 decembrie 2023 este mai mare sau egală cu 71% din valoarea propusă din Program — 0 puncte.	3

Criterii-cadru/Subcriterii de selecție		
Evaluarea tehnico-economică	Aspecte de verificat	Maximum
1.4. Rata de utilizare a paturilor la nivel de unitate sanitară	Rata de utilizare/ocupare a paturilor la nivel de unitate sanitară la nivelul anului 2023 a) la nivelul unității sanitare, rata de utilizare/ocupare a paturilor este mai mare sau egală cu 65% — 7 puncte; b) la nivelul unității sanitare, rata de utilizare/ocupare a paturilor este mai mare sau egală cu 62%, dar mai mică de 65% — 5 puncte; c) la nivelul unității sanitare, rata de utilizare/ocupare a paturilor este mai mare sau egală cu 58%, dar mai mică de 62% — 4 puncte; d) la nivelul unității sanitare, rata de utilizare/ocupare a paturilor este mai mică de 58% din total pacienților/an — 2 puncte; e) la nivelul unității sanitare, rata de utilizare/ocupare a paturilor este mai mică de 50% din total pacienților/an — 0 puncte;	7
1.5. Caracteristicile populației deservite	Ponderea pacienților din zona rurală deserviți de unitatea sanitară în anul 2023 a) la nivelul unității sanitare, ponderea pacienților din mediul rural care beneficiază de servicii medicale este mai mare de 60% din totalul pacienților/an — 3 puncte; b) la nivelul unității sanitare, ponderea pacienților din mediul rural care beneficiază de servicii medicale este mai mare sau egală cu 45%, dar mai mică de 60% din totalul pacienților/an — 2 puncte; c) la nivelul unității sanitare, ponderea pacienților din mediul rural care beneficiază de servicii medicale este mai mare sau egală cu 30%, dar mai mică de 45% din totalul pacienților/an — 1 punct; d) la nivelul unității sanitare, ponderea pacienților din mediul rural care beneficiază de servicii medicale este mai mică de 30% din totalul pacienților/an — 0 puncte.	3
2. Maturitatea pregătirii proiectului		20
2.1. Proiectul are întocmit(ă) studiul de fezabilitate/documentația de avizare a lucrărilor de intervenție/proiectul tehnic de execuție/autorizația de construire/ordinul de începere a lucrărilor.	Proiectul are întocmit/obținut: — ordinul de începere a lucrărilor — 10 puncte; — autorizația de construire — 7 puncte; — proiectul tehnic — 5 puncte; — studiul de fezabilitate/DALI și avizele necesare — 0 puncte.	10
2.2. Proiectul are procedura de achiziție publică inițiată/contractul de achiziție publică încheiat sau în curs de încheiere.	— proiectul are contractul de execuție lucrări semnat — 10 puncte; — proiectul a derulat procedura de achiziție publică pentru execuție lucrări, dar nu a semnat contractul de execuție lucrări — 7 puncte; — proiectul are inițiată procedura de achiziție publică pentru execuție lucrări prin publicarea în SICAP a anunțului de participare la licitație — 5 puncte; — proiectul are inițiată procedura de achiziție publică pentru proiectare tehnică prin publicarea în SICAP a anunțului de participare la licitație — 3 puncte; — proiectul nu are inițiată procedura de achiziție publică pentru proiectare tehnică și/sau executare lucrări prin publicarea în SICAP a anunțului de participare la licitație — 0 puncte.	10
3. Capacitatea administrativă a solicitantului		2
3.1. Capacitatea operațională a solicitantului	Solicitantul are capacitate de implementare a proiectului. Solicitantul are în structura internă experți de specialitate tehnici/experti în achiziții publice/experti juridici și experți financiari: — solicitantul deține cel puțin 2 experți tehnici, 2 experți în achiziții publice, 1 expert juridic și 1 expert financiar — 2 puncte; — solicitantul deține cel puțin 1 expert tehnic, 1 expert în achiziții publice, 1 expert juridic și 1 expert financiar — 1 punct.	2
4. Coerența și eficacitatea intervențiilor propuse		3
4.1. Activitățile proiectului sunt în conformitate cu prevederile ghidului de finanțare, sunt clare și logice ca desfășurare prin raportare la durata proiectului.	— activitățile proiectului sunt în conformitate cu obiectivele propuse, sunt clare și logice în termeni de desfășurare raportate la durata proiectului — 2 puncte; — activitățile proiectului sunt în conformitate cu obiectivele propuse, dar nu sunt suficient de clare și logice în termeni de desfășurare raportate la durata proiectului — 1 punct; — activitățile proiectului nu sunt în conformitate cu obiectivele propuse, nu sunt clare și logice în termeni de desfășurare raportate la durata proiectului — 0 puncte.	2
4.2. Planificarea activităților	— planificarea activităților cuprinde toate categoriile de activități principale specifice implementării acestuia: contract de execuție lucrări, asistență tehnică a proiectului, dirigenție de șantier, contract de achiziție pentru dotarea cu echipamente; termenele stabilite pentru realizarea acestora țin cont de durata medie de realizare a activităților, conform complexității acestora — 1 punct; — planificarea activităților cuprinde toate categoriile de activități principale specifice implementării acestuia: contract de execuție lucrări, asistență tehnică a proiectului, dirigenție de șantier, contract de achiziție pentru dotarea cu echipamente, dar termenele stabilite pentru realizarea acestora nu țin cont de durata medie de realizare a activităților, conform complexității acestora — 0 puncte.	1

Criterii-cadru/Subcriterii de selecție		
Evaluarea tehnico-economică	Aspecte de verificat	Maximum
5. Rezonabilitatea costurilor și eficiența investițiilor propuse		20
5.1. Costurile sunt realiste/rezonabile și justificate de către solicitant (pentru alte tipuri de costuri decât cele care sunt cuprinse în documentațiile tehnico-economice)	<p>a) costurile sunt realiste/rezonabile (costurile utilizate sunt corect estimate și justificate de către solicitant prin citarea unor surse independente și verificabile: statistici oficiale, standarde de calitate, prețuri standard sau prin rezultatele unei cercetări de piață efectuate de solicitant, suficiente și necesare pentru implementarea proiectului) — 5 puncte;</p> <p>b) costurile sunt parțial realiste/rezonabile (costurile pe unitatea de resurse utilizate sunt parțial estimate și sunt justificate de către solicitant prin citarea unor surse independente și verificabile: statistici oficiale, standarde de calitate, prețuri standard sau prin rezultatele unei cercetări de piață efectuate de solicitant, suficiente și necesare pentru implementarea proiectului) — 5 puncte;</p> <p>c) costurile nu sunt realiste/rezonabile (costurile pe unitatea de resurse utilizate nu sunt corect estimate și nu sunt justificate de către solicitant prin citarea unor surse independente și verificabile: statistici oficiale, standarde de calitate, prețuri standard sau prin rezultatele unei cercetări de piață efectuate de solicitant, suficiente și necesare pentru implementarea proiectului) — 0 puncte.</p>	5
5.2. Completitudinea, claritatea și coerența bugetului prin raportare la activitățile și resursele materiale	<p>a) bugetul este complet și corelat cu activitățile/subactivitățile prevăzute, resursele materiale implicate în realizarea proiectului, investiția descrisă în cadrul documentației tehnico-economice, iar cheltuielile au fost corect încadrate în categoria celor eligibile sau neeligibile — 5 puncte;</p> <p>b) bugetul este complet și parțial corelat cu activitățile/subactivitățile prevăzute, resursele materiale implicate în realizarea proiectului, investiția descrisă în cadrul documentației tehnico-economice și nu toate cheltuielile au fost corect încadrate în categoria celor eligibile sau neeligibile — 3 puncte;</p> <p>c) bugetul nu este complet și nu este corelat cu activitățile/subactivitățile prevăzute, resursele materiale implicate în realizarea proiectului, investiția descrisă în cadrul documentației tehnico-economice — 0 puncte.</p>	5
5.3. Bugetul solicitat în cadrul proiectului (lei TVA inclusă)	<p>a) pentru spitale județene/județene de urgență, spitale de specialitate și spitale clinice și clinice de urgență: — 1—500.000 mii — 10 puncte; — 500.001—750.000 mii — 5 puncte; — 750.001—1.000.000 mii — 1 punct; — peste 1.000.001 mii — 0 puncte;</p> <p>b) pentru spitale municipale/municipale de urgență: — 1—125.000 mii — 10 puncte; — 125.001 mii—175.000 mii — 5 puncte; — 175.001 mii—300.000 mii — 1 punct; — peste 300.001 mii — 0 puncte;</p> <p>c) pentru spitale orășenești: — 1—100.000 mii — 10 puncte; — 100.001 mii—175.000 mii — 5 puncte; — 175.001—225.000 mii — 1 punct; — peste 225.001 mii — 0 puncte.</p>	10
6. Inovarea și calitatea proiectului propus		2
6.1. Inovare din punctul de vedere al stării de bine pentru pacienți/aparținători	<p>a) solicitantul prezintă în mod clar modul în care spațiile (saloane/holuri/săli de așteptare etc.) care vor fi utilizate de pacienți și/sau aparținători vor asigura elemente care promovează starea de bine — 1 punct;</p> <p>b) solicitantul prezintă în mod vag/nu prezintă modul în care spațiile (saloane/holuri/săli de așteptare etc.) care vor fi utilizate de pacienți și/sau aparținători vor asigura elemente care promovează starea de bine — 0 puncte.</p>	1
6.2. Inovare din punctul de vedere al stării de bine pentru personalul structurii	<p>a) solicitantul prezintă în mod clar modul în care spațiile care vor fi utilizate de personalul din cadrul unității/structurii vor asigura elemente care promovează starea de bine — 1 punct;</p> <p>b) solicitantul nu prezintă în mod clar modul în care spațiile care vor fi utilizate de personalul din cadrul unității/structurii vor asigura elemente care promovează starea de bine — 0 puncte.</p>	1
7. Contribuția proiectului la respectarea principiilor privind eficiența resurselor/imunizarea la schimbările climatice, la principiile orizontale — egalitatea de șanse, de gen și nediscriminarea		11
7.1. Eficiența utilizării resurselor	<p>A. Pentru investițiile care vizează construcția de clădiri noi/extinderi care: — respectă și este peste cerințele standardului NZEB+ — 6 puncte.</p> <p>B. Reducerea consumului de energie primară, a emisiilor de gaze cu efect de seră (GES) și obținerea de energie din surse regenerabile</p> <p>B.1. Pentru investițiile care vizează acțiuni de reabilitare/modernizare care, ca urmare a investiției:</p> <p>a) generează o reducere de peste 40% a consumului de energie primară și a emisiilor de gaze cu efect de seră — 4 puncte;</p> <p>b) generează o reducere între 30% și 39% a consumului de energie primară și a emisiilor de gaze cu efect de seră — 3 puncte;</p> <p>c) generează o reducere între 20% și 29% a consumului de energie primară și a emisiilor de gaze cu efect de seră — 1 punct.</p> <p>B.2. Măsuri de obținere de energie din surse regenerabile pentru proiectele care vizează reabilitare/modernizare</p> <p>a) proiectul propune asigurarea a cel puțin 30% din consumul propriu de energie verde din surse regenerabile (de exemplu, panouri fotovoltaice etc.) — 2 puncte;</p>	6

Criterii-cadru/Subcriterii de selecție		
Evaluarea tehnico-economică	Aspecte de verificat	Maximum
	<p>b) proiectul nu conține măsuri de obținere de energie pentru consum propriu din surse regenerabile — 0 puncte.</p> <p>Punctajul pentru pct. B se calculează prin însumarea punctajelor de la subpct. B.1 și B.2.</p> <p>C. Pentru investițiile care vizează atât reabilitare/ modernizare, cât și construcția de clădiri noi/ extinderi punctajul va fi media între punctele A și B.</p>	
7.2. Impactul pozitiv asupra mediului — reducerea cantității de deșeuri/economia circulară/implementarea principiilor de dezvoltare durabilă	<p>Se verifică modul în care, suplimentar față de cerințele legale, proiectul propune măsuri care generează un impact pozitiv asupra mediului:</p> <p>A. Reducerea cantităților de deșeuri rezultate în timpul efectuării investiției</p> <p>a) proiectul propune, dincolo de prevederile legale, măsuri concrete de reducere a cantității de deșeuri rezultate în timpul efectuării investiției — 1 punct;</p> <p>b) proiectul nu propune, dincolo de prevederile legale, măsuri concrete de reducere a cantității de deșeuri rezultate în timpul efectuării investiției — 0 puncte.</p> <p>Cerințe minime de eligibilitate:</p> <p>— angajamentul solicitantului privind asigurarea trasabilității deșeurilor;</p> <p>— sortarea deșeurilor nepericuloase rezultate din construcții și demolări pentru a facilita reutilizarea și valorificarea materială;</p> <p>— cel puțin 70% (în greutate) din deșeurile nepericuloase provenite din activități de construcție și demolări (cu excepția materialelor naturale menționate în categoria 17 05 04 din lista europeană a deșeurilor stabilită prin Decizia 2000/532/CE) și generate pe șantier vor fi pregătite pentru reutilizare, reciclare și alte operațiuni de valorificare materială, inclusiv operațiuni de umplere care utilizează deșeuri pentru a înlocui alte materiale, în conformitate cu ierarhia deșeurilor și cu Protocolul UE de gestionare a deșeurilor din construcții și demolări — art. 17 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 17/2023, cu modificările și completările ulterioare.</p> <p>B. Reutilizarea deșeurilor — economia circulară</p> <p>a) proiectul propune, dincolo de prevederile legale, măsuri concrete de reutilizare a deșeurilor — economia circulară în timpul efectuării investiției — 1 punct;</p> <p>b) proiectul nu propune, dincolo de prevederile legale, măsuri concrete de reutilizare a deșeurilor — economia circulară în timpul efectuării investiției — 0 puncte.</p>	2
7.3. Imunizarea la schimbări climatice	<p>Proiectul vizează măsuri concrete prin care este asigurată rezistența în fața dezastrelor pentru investițiile care vizează construcții/extinderi/modernizări/reabilitări</p> <p>Proiectul, dincolo de prevederile legale, propune următoarele măsuri:</p> <p>— creșterea spațiilor verzi și a arborilor;</p> <p>— proiectarea adecvată a clădirilor, folosind umbrirea, ventilația naturală și o bună izolare termică.</p> <p>a) proiectul aplică (suplimentar față de concluziile analizei privind imunizarea la schimbările climatice) toate măsurile de imunizare — 1 punct;</p> <p>b) proiectul aplică parțial (aplică una dintre cele 2 măsuri total sau parțial) măsurile de imunizare — 0,5 puncte;</p> <p>c) proiectul nu aplică măsurile de imunizare — 0 puncte.</p> <p>Punțarea acestor măsuri se realizează în situația în care solicitantul fie le preia în analiza privind imunizarea la schimbările climatice, fie le integrează în documentația tehnico-economică.</p>	1
7.4. Egalitatea de șanse, de gen și nediscriminarea	<p>a) proiectul conține măsuri privind contribuția la respectarea principiilor de egalitate de șanse, de gen și nediscriminare, precum și măsuri de creștere a accesului grupurilor vulnerabile la infrastructura sprijinită — 2 puncte;</p> <p>b) proiectul nu conține măsuri privind contribuția la respectarea principiilor de egalitate de șanse, de gen și nediscriminare și nici măsuri de creștere a accesului grupurilor vulnerabile la infrastructura sprijinită — 0 puncte.</p>	2
8. Operaționalizarea, sustenabilitatea și impactul investiției		2
8.1. Măsuri avute în vedere pentru asigurarea operaționalizării, sustenabilității și impactul investiției din perspectiva serviciilor medicale furnizate de unitatea sanitară	<p>a) proiectul descrie clar măsurile care vor fi avute în vedere pentru asigurarea operaționalizării, sustenabilității și impactul investiției din perspectiva serviciilor medicale furnizate de unitatea sanitară — 1 punct;</p> <p>b) proiectul nu descrie clar măsurile care vor fi avute în vedere pentru asigurarea operaționalizării, sustenabilității și impactul investiției din perspectiva serviciilor medicale furnizate de unitatea sanitară — 0 puncte;</p>	1
8.2. Măsuri avute în vedere pentru asigurarea operaționalizării, sustenabilității și impactul investiției din perspectiva extinderii adresabilității (creșterea numărului de pacienți)	<p>a) proiectul descrie clar măsurile care vor fi avute în vedere pentru asigurarea serviciilor noi și/sau pentru extinderea adresabilității ca urmare a implementării proiectului, după finalizarea investiției — 1 punct;</p> <p>b) proiectul nu descrie clar măsurile care vor fi avute în vedere pentru asigurarea serviciilor noi și/sau pentru extinderea adresabilității ca urmare a implementării proiectului, după finalizarea investiției — 0 puncte;</p>	1
NOTE:		
Punctajul final reprezintă suma punctajelor obținute la toate cele 8 criterii-cadru.		
Un proiect va fi selectat pentru finanțare numai dacă va cumula în urma evaluării un punctaj minim de 50 de puncte.		

ACTE ALE INSTANTELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ

SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA Nr. 127

Ședința publică din 9 octombrie 2023

Dosar nr. X/43/2020*

Completul constituit din:

Președinte — XXX

Grefier — XXX

Pe rol se află rejudecarea, *ca efect al Deciziei XXX pronunțate de ÎCCJ*, a acțiunii în contencios administrativ formulate de către reclamanta **A**, cu sediul (...) și sediul procesual ales (...), în contradictoriu cu pârâțul **Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor**, cu sediul în București, bd. Dinicu Golescu nr. 38, sectorul 1, având ca obiect *anulare act administrativ*.

Fără citarea părților.

Mersul dezbaterilor și susținerile pe fond ale părților au fost consemnate în Încheierea de ședință din data de 19.09.2023, pronunțarea hotărârii fiind amânată pentru data de 3.10.2023, iar ulterior pentru data de azi, 9.10.2023.

CURTEA DE APEL

Prin acțiunea în contencios administrativ promovată de către reclamanta **A** în contradictoriu cu pârâțul Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor s-a solicitat anularea Ordinului ministrului transporturilor nr. 1.333 din 26 septembrie 2019 pentru modificarea Ordinului ministrului transporturilor nr. 181/2008 pentru aprobarea Reglementărilor privind condițiile de instalare, reparare sau inspecție a tahografelor utilizate în transportul rutier ori a limitatoarelor de viteză care echipează autovehiculele, precum și autorizarea operatorilor economici care desfășoară astfel de activități — RNTR 8, publicat în Monitorul Oficial nr. 835 din 15 octombrie 2019, cu obligarea pârâțului la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a învederat faptul că prin actul normativ menționat s-a modificat Regulamentul (reglementările) privind condițiile de instalare, reparare sau inspecție a tahografelor utilizate în transportul rutier ori a limitatoarelor de viteză care echipează autovehiculele, precum și autorizarea operatorilor economici care desfășoară astfel de activități, în baza unui referat întocmit de Direcția de transport rutier, înregistrat cu nr. 29.258 din 21.08.2019.

În acest referat se susține că este necesară modificarea regulamentului, față de dispozițiile HG nr. 693/2018 pentru modificarea HG nr. 899/2003 privind stabilirea condițiilor referitoare la aprobarea de model pentru aparatul de control în transporturile rutiere, la omologarea de tip a limitatoarelor de viteză, precum și a condițiilor de montare, reparare, reglare și verificare a aparatelor de control în transporturile rutiere și a limitatoarelor de viteză.

Reclamanta a susținut că, deși proiectul acestui act normativ a fost pus în dezbatere publică, iar o parte dintre operatorii economici au efectuat amendamente, autoritatea publică emitentă nu a ținut cont de opiniile acestora, fiind ignorate în

mod nejustificat, deși în mare parte, în opinia reclamantei, erau fondate.

Noile reglementări, care aduc modificări marcante în activitatea operatorilor economici, nu sunt fundamentate de emitent, în sensul că nu se arată în concret motivul pentru care a fost necesară emiterea unor noi dispoziții excesive, în situația în care actele normative invocate în expunerea de motive [HG nr. 693/2018 pentru modificarea HG nr. 899/2003, Regulamentul (UE) nr. 165/2014 al Parlamentului Europei și al Consiliului] nu impun modificarea regulamentului în forma adoptată de ministrul transporturilor în Ordinul nr. 1.333 din 26 septembrie 2019.

În opinia reclamantei, modificările aduse regulamentului creează adevărate obstacole sau bariere legale discriminatorii și creează practici anticoncurențiale, abuzive sau neloiale și care, în mod vădit, sunt în contradicție cu principiile care stau la baza libertății comerțului.

Prin noile modificări aduse regulamentului se încalcă art. 45 din Constituția României, intitulat „Libertatea economică”, care garantează, cu valoare de principiu, accesul liber al persoanei la o activitate economică bazată pe libera inițiativă și exercitarea acestor activități.

Reglementările vizate creează o discriminare între operatorii economici, în sensul că se realizează o nepermisă limitare (îngrădire) a desfășurării activității în conformitate cu principiile economiei de piață, în schimb, pentru alți operatori economici mai mari, prin aceleași reglementări se creează o situație economică mult mai favorabilă.

Aceste limitări nu sunt justificate de un interes general, ci, din contră, justifică mai mult interesul unui număr limitat de operatori economici de a forma pe piața de profil un monopol, în concret de a elimina concurența.

Reclamanta a susținut că la art. 3 alin. (2) se specifică faptul că „Activitatea de inspecție a tahografelor se efectuează de către RAR sau de către operatori economici autorizați de către RAR, în conformitate cu prezentele reglementări”.

Această reglementare creează o incompatibilitate. Activitatea acestei autorități este strict reglementată de HG nr. 768/1991 privind înființarea Regiei Autonome Registrul Auto Român, republicată, atribuțiunile fiind reglementate de art. 2 și 3 din acest act normativ, din care rezultă că RAR exercită funcția publică, de monitorizare și control în activitatea operatorilor economici.

În opinia reclamantei activitatea de inspecție, care constă într-o verificare la anumite termene a tahografelor sau după repararea acestora, poate fi făcută numai de către operatori economici autorizați de RAR.

RAR poate controla modul în care au fost efectuate aceste inspecții.

Reclamanta a arătat că aceleași considerente sunt și cu privire la dispozițiile art. 3 alin. (7) cu privire la inspecția limitatoarelor de viteză.

La art. 15 alin. (2) se specifică: „Activitatea de instalare și/sau reparare a tahografelor și/sau limitatoarelor de viteză se poate desfășura doar în cadrul unui ATLV fix.”

Potrivit art. 1 alin. (2), ATLV reprezintă un atelier specific pentru instalarea, repararea și inspectarea tahografelor și limitatoarelor de viteză. Aceste ateliere pot fi fixe sau mobile, instalate în mijloace auto.

În opinia reclamantei, cu ajutorul ATLV mobil, un operator economic se poate deplasa la locul în care clientul transportator solicită o intervenție.

Activitățile de instalare și/sau reparare pot fi efectuate fără probleme și în stațiile mobile, deoarece intervenția este prestată de același personal, echipamentele fiind identice cu cele din atelierul fix. Mai mult, și condițiile de autorizare ale unui atelier mobil sunt identice cu cele ale unui atelier fix.

Reclamanta a susținut că este mai mult decât evident că această dispoziție vine în „sprijinul” marilor operatori economici care au adevărate rețele de ATLV fixe.

La art. 15 alin. (3) din regulament se specifică: „Activitatea de inspecție a tahografelor inteligente se poate desfășura doar în cadrul unui ATLV fix.”

Această dispoziție legală reprezintă un privilegiu („dedicație”) pentru marii operatori economici, neexistând nicio justificare de ordin tehnic.

Motivul adoptării îl reprezintă în esență limitarea activității operatorilor economici mici care desfășoară activitatea inclusiv prin atelierele mobile.

În aparență această dispoziție „limitează” și activitatea marilor operatori. În realitate această dispoziție nu îi afectează, din contră, având în vedere numărul mare de ateliere fixe pe care îl dețin, care acoperă aproape întreaga structură rutieră, o asemenea măsură îi avantajează.

Reclamanta a susținut că art. 16 din regulament stabilește cerințele care urmează să fie îndeplinite de un operator economic pentru a putea cere autorizarea unui atelier fix pentru instalarea, repararea sau inspecția tahografelor ori a limitatoarelor de viteză (abreviat ATLV fix). La alin. (2) din acest articol se impune că „personalul atestat trebuie să dețină permis de conducere categoria C sau D”.

Este mai mult decât evident că această dispoziție creează o limitare nejustificată, având în vedere că profesia poate fi exercitată de orice persoană autorizată în condițiile legii și care are pregătirea profesională (specialitatea) necesară desfășurării activității de instalare, inspecție sau verificare.

În concret, această dispoziție are efect negativ asupra persoanelor/angajaților care nu au aptitudinea necesară pentru a obține un permis de conducere sau care, din diferite motive sau convingeri, nu doresc să obțină un permis de conducere pentru categoriile prevăzute în regulament, mai ales că la angajare nu li s-a impus o asemenea condiție.

În opinia reclamantei, această dispoziție încalcă atât Constituția României, cât și Codul muncii, care garantează dreptul la muncă.

Nici această nouă cerință, în afară de faptul că îngrădește dreptul la muncă, nu are o justificare reală din punct de vedere tehnic, dat fiind că instalarea, repararea sau verificarea tahografelor și a limitatoarelor de viteză necesită în primul rând cunoștințe de specialitate și aptitudini, are numai o legătură aparentă cu activitatea desfășurată de un conducător auto.

Reclamanta a arătat că activitatea de inspecție periodică a tahografelor și limitatoarelor de viteză nu presupune circulația cu autovehiculele pe drumurile publice, iar deținerea unui permis valabil indiferent de categorie satisface în mod rezonabil desfășurarea acestei activități.

O persoană autorizată trebuie să aibă și cunoștințe tehnice minimale privind modul de funcționare a unui autovehicul, dar această situație nu justifică adoptarea unei asemenea cerințe.

Potrivit art. 16 alin. (5), „Locația în care se efectuează activități de ITLV cu ATLV mobil trebuie să dispună de infrastructura prevăzută la alin. (1) lit. a), b), d) și f) și să se afle la o distanță de cel puțin 25 km față de oricare ATLV fix”.

Această normă restrânge, limitează activitatea operatorilor economici mici deoarece s-a limitat în mod expres aria în care se pot efectua activități de ITLV (inspecția tahografelor și/sau limitatoarelor de viteză) cu ATLV mobil. Cu alte cuvinte, un ATLV mobil nu se poate deplasa pentru o intervenție la solicitarea unui client transportator, adică la un autovehicul care nu mai poate circula din cauza defecțiunii unui tahograf sau limitator de viteză, dacă autovehiculul se află la o distanță mai mare de 25 de km de ATLV fix, care reprezintă punctul de lucru al aceluiași operator economic care deține ATLV mobil.

În opinia reclamantei, prin această dispoziție se limitează accesul pe piață, dat fiind că un beneficiar nu mai este interesat să încheie un contract cu un operator economic care nu dispune de o rețea extinsă de ateliere fixe și mobile.

Reglementarea obligă un beneficiar care a încheiat un contract cu un operator mai mic, care până la apariția regulamentului modificat se putea deplasa la locul de intervenție cu un atelier mobil, să solicite intervenția altui operator.

Evident că și această reglementare îl favorizează pe un operator economic mai mare în detrimentul unui operator economic mai mic, facilitând formarea unui monopol pe piața de profil.

Reclamanta a susținut că noua normă limitează posibilitatea beneficiarului în a-și alege furnizorul de servicii obișnuit care până acum a prestat servicii prin intermediul atelierului mobil, situație față de care sunt încălcate dispozițiile art. 1.169 din Codul civil, conform cărora „Părțile sunt libere să încheie orice contracte și să determine conținutul acestora, în limitele impuse de lege, de ordinea publică și de bunele moravuri”.

Libertatea contractuală este posibilitatea recunoscută oricărui subiect de drept de a încheia un contract, în înțelesul de *mutuus consensus*, de produs al manifestării sale de voință convergentă cu a celeilalte sau celorlalte părți, de a stabili conținutul acestuia și de a-i determina obiectul, dobândind drepturi și asumându-și obligații a căror respectare este obligatorie pentru părțile contractante.

Noul regulament restricționează activitatea operatorilor economici, care nu mai au posibilitatea de a-și exercita activitatea într-o economie de piață liberă în care interacțiunea dintre cerere și ofertă este liberă, atât beneficiarul, cât și prestatorul de serviciu având libertatea de a acționa și a contracta liber.

Crearea unui dezavantaj în poziția concurențială poate fi un alt efect al practicii anticoncurențiale în forma abuzului de poziție dominantă, atunci când se creează și se aplică normativ condiții discriminatorii la prestații echivalente, în relațiile economice.

În opinia reclamantei, pe toate verigile unei piețe trebuie să se manifeste concurența, respectiv producție, distribuție, servicii etc., iar eliminarea concurenței pe una din aceste piețe se resimte și pe celelalte. Pentru a concura în mod onest, agenții economici/operatorii economici trebuie să aibă șanse egale de acțiune.

Acest principiu este înfrânt dacă printr-un act normativ, cum este cazul regulamentului contestat, se creează pârghii pentru agenți economici dominanți, exercitând o putere discreționară, stabilind și impunând condiții discriminatorii față de doi sau mai mulți agenți economici care au obligații similare față de cel dominant, dar unii sunt tratați preferențial, în dauna celorlalți, fără ca în cauză să existe rațiuni economice.

Reclamanta a susținut că într-o asemenea ipoteză nu este vorba despre anularea dreptului agentului dominant de a negocia clauzele unui contract cu un partener comercial, așa cum împreună convin, ci chiar despre lipsa egalității între aceștia în a negocia, și nu impune condițiile viitoarei colaborări. În acest fel, unii agenți economici sunt situați, fără vina lor, pe poziții concurențiale diferite, ceea ce poate produce perturbări în activitatea pe care o desfășoară, în special dacă sunt agenți economici mai mici, aceștia având aceleași drepturi la dezvoltare ca și cei mai mari. Apare, astfel, și mai clar înțelesul concepției, jurisprudenței comunitare în ceea ce privește responsabilitatea specială a agentului economic dominant în activitatea sa pe piață.

Condiționarea încheierii unor contracte de acceptarea unor clauze care conțin prestații suplimentare, fără o justificare fundamentată dominant economic și legal, este o formă a abuzului, putere pe care agentul economic dominant nu ar avea-o în absența poziției dominante.

Prin crearea unor condiții excesive se dorește eliminarea operatorilor sau agenților economici mai mici. Însă eliminarea unui agent economic duce inevitabil la restrângerea concurenței prin restrângerea ofertei, iar scopul urmărit prin aceste fapte este creșterea puterii pe piață și creșterea prețurilor, deci creșterea profitului, dar nu pe baze economice.

În opinia reclamantei, eliminarea concurenței prin practici legislative înseamnă un control al pieței de cei care aceasta au urmărit.

Fie că este vorba de eliminare de pe piață a concurenței, de limitare sau împiedicare a accesului pe piață, practica anticoncurențială care se manifestă astfel este deosebit de periculoasă deoarece este controlată, în acest mod, oferta de produse și servicii, se limitează inovația și, pe cale de consecință, se înlătură orice posibilitate de îmbunătățire a calității, fiind afectat dreptul de a alege al consumatorului, știut fiind faptul că agenții economici ofertanți nu se mai concurează între ei, prin acordul încheiat renunțând la independența lor de acțiune pe piață.

Reclamanta a susținut că în regulamentul nu se menționează parametri tehnici care au determinat adoptarea acestei măsuri, atât timp cât sunt îndeplinite condițiile de infrastructură necesare efectuării acestor verificări. Distanța de 25 km este stabilită arbitrar, fără a fi precizat modul concret în care se calculează această distanță.

Cu privire la art. 17 lit. c) din regulament: „RAR autorizează ATLV ...deține o abilitare scrisă din partea producătorului tahografelor și/sau a limitatoarelor de viteză ori a reprezentantului acestuia pentru România, pentru activitatea de instalare și/sau reparare; această abilitare trebuie să aibă în vedere dotările tehnice și instruirea personalului;”.

Din activitatea operatorilor economici existenți pe piață au fost eliminați abuziv, fără nicio justificare, care dețin abilitări de la un producător de echipamente de inspecție sau al reprezentantului acestuia.

În opinia reclamantei, în acest fel se creează monopolizarea pieței de către reprezentanții producătorilor de tahografe și limitatoare de viteză în dauna altor producători.

Cu privire la dispozițiile privind programul de instruire pentru inspecția tehnică a tahografelor de generația a doua, cuprinse în art. 22 alin. (2), (3) și (4) din regulament, se stabilește că programul pentru inspecția tahografelor digitale de generația a doua poate fi organizat de producătorul acestor tahografe sau de un reprezentant al acestuia, împuternicit în acest scop, cu sediul în România.

Reclamanta a susținut că această dispoziție este adoptată fără nicio justificare tehnică.

Motivul adoptării îl reprezintă în esență limitarea activității în primul rând a operatorilor economici mici.

Procedura de inspecție sau verificare periodică a tahografelor digitale de generația a doua poate fi efectuată cu un dispozitiv de testare a tahografelor, indiferent de producător, cu condiția ca dispozitivul să aibă un certificat de omologare dintr-un stat membru UE.

Reclamanta a susținut că inspecția poate fi realizată cu un astfel de dispozitiv, cu respectarea instrucțiunilor producătorilor de tahografe care trebuie să se circumscrie regulamentelor europene în vigoare.

Reglementarea contestată îngreunează activitatea unor agenți economici, deoarece nu permite unui alt producător sau reprezentantului acestuia de a organiza instruirea pentru inspecția altor tahografe inteligente, chiar și atunci când deține alte echipamente care sunt capabile din punct de vedere tehnic să respecte rigorile stabilite prin regulamente europene.

În opinia reclamantei, această activitate de instruire poate fi desfășurată de oricare producător sau reprezentant al producătorului, dacă respectă cerințele impuse prin regulament la capitolul IV „Organizarea și agrearea agenților economici care efectuează un program de instruire”.

Emitentul acestei reglementări ar fi trebuit să țină cont de activitatea operatorilor economici ce efectuează instruire și să se raporteze în mod proporțional cu volumul de școlarizare (cu titlu de exemplu, să se facă o diferențiere între dotarea unui operator economic care are de instruit 200 de persoane față de un operator economic care are de instruit 20 de persoane) din punctul de vedere al bazei materiale, deoarece costurile sunt foarte mari cu dotarea unui centru de școlarizare, creând în acest fel o îngreunare a activității profesionale care până în acest moment nu avea aceste impedimente.

Reclamanta a susținut că art. 24 lit. c) din regulament impune: „Operatorul economic care solicită agrearea să depună la RAR un dosar cuprinzând următoarele documente:...c) copie de pe certificatul constatator emis de Oficiul Național al Registrului Comerțului în baza Legii nr. 26/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, eliberat cu cel mult trei luni înainte de data depunerii cererii-tip de agreare, cuprinzând date privind valabilitatea sediului social și a punctului de lucru pentru care se solicita agrearea, persoanele împuternicite, sedii și/sau activități autorizate conform prevederilor art. 15 din Legea nr. 359/2004, inclusiv pentru activitatea «Alte forme de învățământ n.c.a.».”

În regulament se prevede ca obiect de activitate CAEN „Alte forme de învățământ n.c.a.”, fără să se menționeze modul în care se va desfășura o astfel de activitate, neexistând în actul normativ metodologia, norme de aplicare. În momentul de față centrele de instruire de tahografe ale importatorilor de tahografe din România nu sunt autorizate, întrucât nu există metodologia necesară. Prin urmare, angajații care efectuează inspecții de tahografe existenți au o activitate în mod continuu chiar și de 15 ani.

Reclamanta a subliniat faptul că, potrivit art. 35 alin. (3) din cap. IV, „Inspecția tahografelor inteligente se realizează doar cu dispozitivele de inspecție indicate de producătorul de tahograf”.

Prin această dispoziție se limitează activitatea operatorilor economici, deoarece s-a prevăzut în mod expres obligația atelierelor să se doteze cu toate aparatele și dispozitivele de inspecții tahografe de pe piață dacă doresc să facă inspecții la toate tipurile de tahografe de pe piață, adică să achiziționeze aparatele de la fiecare reprezentant al producătorilor de tahografe din România (în prezent sunt 3 reprezentanți ai producătorilor de tahografe, inclusiv dispozitive de inspecție, și alți 3 reprezentanți ai producătorilor de echipamente de inspecție tahografe).

Prin adoptarea acestei norme, operatorii economici sunt obligați să cheltuiască sume importante, care în final se vor reflecta în prețurile practicate spre beneficiarii transportatori, iar cei care nu dispun de aceste sume vor dispărea de pe piață.

În opinia reclamantei, într-o astfel de situație se creează un monopol și se împiedică accesul la piața liberă pentru unele ateliere care își desfășoară activitatea în acest domeniu care nu fac parte dintr-o rețea a unui importator de tahografe din România, se reduc atelierele de tahografe posibile care pot oferi servicii de verificare, practică economică neîntâlnită la nivel european.

Transportatorii vor avea mai puține opțiuni privind atelierele la care vor putea să își efectueze inspecțiile de tahografe, încălcându-se în acest fel împiedicarea creării unei piețe concurențiale sănătoase.

Reclamanta a susținut că principiul economiei de piață are în vedere ca prețurile și tarifele să fie stabilite în cadrul unei economii de piață, prin interacțiunea dintre cerere și ofertă. Orice excepție de la acest principiu fundamental al economiei de piață reprezintă fie absența unei reale economii de piață, fie încălcarea legislației în domeniul concurenței.

Noul regulament a eliminat activitatea reprezentantului producătorului de echipamente, care nu mai poate continua activitatea, suferind pierderi foarte mari, deoarece acesta a vândut un număr mare de echipamente de verificare.

În vederea menținerii competitivității, în statele membre UE sunt reglementate în legislație dispozitive de inspecție (testere) tahografe pentru activitățile de inspecție tahografe, în sensul liberalizării pieței și evitării unui monopol, tahografele putând fi inspectate de către orice atelier autorizat pentru tahografe.

Modificarea regulamentului în această formă înseamnă excluderea de pe piață a reprezentanților producătorilor dispozitivelor de inspecție a tahografelor digitale de generația a doua, favorizând reprezentanții producătorilor acestor tahografe ca fiind singurii care pot oferi programul de instruire, ceea ce din punctul de vedere al reclamantei încalcă legislația europeană și legea concurenței.

Reclamanta a susținut că în speță nu există o activitate de documentare, cunoaștere temeinică a realității economico-sociale, în momentul emiterii unui astfel de act normativ, deoarece măsura luată și adoptată nu se justifică în activitatea operatorilor economici.

Art. 19 din Legea nr. 24 din 27 martie 2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative stabilește următoarele: „(1) Elaborarea proiectelor de acte normative trebuie precedată, în funcție de importanța și complexitatea acestora, de o activitate de documentare și analiză științifică, pentru cunoașterea temeinică a realităților economico-sociale care urmează să fie reglementate, a istoricului legislației din acel domeniu, precum și a reglementărilor similare din legislația străină, în special a țărilor Uniunii Europene.”

În opinia reclamantei, în speță nu a existat o dezbatere publică reală pe aceste modificări, prin care organul emitent să justifice efectuarea acestor modificări, nu s-a efectuat o activitate de documentare și analiză pentru cunoașterea temeinică a realității economico-sociale, nu s-a avut în vedere istoricul legislației în domeniu, nu s-a discutat efectiv modul în care îi vor afecta pe operatorii economici aceste modificări legislative, impactul asupra economiei de piață din domeniul transporturilor.

Prin regulamentul atacat nu a fost stabilit un termen de aplicare a prezentelor reglementări, în condițiile în care este necesară o perioadă de implementare a celor cuprinse în prezentul regulament atât de agenții economici care efectuează instruire, cât și a Registrului Auto Român. Sunt necesare dotarea

atelierele, precum și certificarea personalului atât din partea agenților economici, cât și din partea RAR pentru a putea aplica aceste prevederi.

La data de 6 februarie 2020 reclamanta A a depus la dosar o modificare a cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat anularea art. 15 alin. (2) și (3), art. 16, art. 17 lit. c), art. 22 alin. (2), (3) și (4), art. 24 lit. c) și art. 35 alin. (3) din Reglementările privind condițiile de instalare, reparare sau inspecție a tahografelor utilizate în transportul rutier ori a limitatoarelor de viteză care echipează autovehiculele, precum și autorizarea operatorilor economici care desfășoară astfel de activități — RNTR 8, publicat în Monitorul Oficial nr. 835 din 15 octombrie 2019, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.333 din 26 septembrie 2019.

În temeiul art. 15 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, până la soluționarea definitivă a cauzei, reclamanta a solicitat suspendarea art. 15 alin. (2) și (3), art. 16, art. 17 lit. c), art. 22 alin. (2), (3) și (4), art. 24 lit. c) și art. 35 alin. (3) din Reglementările privind condițiile de instalare, reparare sau inspecție a tahografelor utilizate în transportul rutier ori a limitatoarelor de viteză în transportul rutier a limitatoarelor de viteză care echipează autovehiculele, precum și autorizarea operatorilor economici care desfășoară astfel de activități — RNTR 8, publicat în Monitorul Oficial nr. 835 din 15 octombrie 2019, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.333 din 26 septembrie 2019, cu obligarea părâtului la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de modificare a cererii de chemare în judecată reclamanta a învederat faptul că, cu privire la primul petit, își menține motivele invocate în cererea introductivă, iar în ceea ce privește cererea de suspendare, dispozițiile atacate sunt emise în defavoarea interesului operatorilor mici, cărora le provoacă pagube iminente.

Cu privire la soluționarea cererii de suspendare reclamanta a solicitat a se avea în vedere recomandarea Comitetului de miniștri din cadrul Consiliului Europei nr. R (89)8 din 13 septembrie 1989.

Reclamanta a susținut că dispozițiile atacate pun în pericol existența micilor operatori, aceștia au în derulare contracte cu transportatori, care, din cauza condițiilor excesive impuse de regulament, nu își mai pot respecta obligațiile asumate, situație care conduce inevitabil la desființarea contractelor de prestări servicii și încetarea activității. Prin modificările aduse, abilitările date de producătorii de echipamente pentru verificarea tahografelor inteligente nu mai sunt recunoscute.

Pârâtul Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor a depus la dosar întâmpinare, solicitând respingerea cererii de suspendare ca neîntemeiată.

În considerentele întâmpinării pârâtul a învederat faptul că cererea de suspendare nu întrunește condițiile pentru a fi admisibilă, respectiv nu conturează un caz bine justificat, nici nu se invocă o pagubă iminentă, motivele expuse de reclamantă vizează posibile practici anticoncurențiale care s-ar putea produce în viitor.

Pârâtul a susținut că actul administrativ normativ conține transpunerea unor reglementari europene, respectiv Regulamentul (UE) al Parlamentului European și al Consiliului nr. 165/2014 privind tahografele din transportul rutier și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3.821/85 al Consiliului privind aparatura de înregistrare în transportul rutier și de modificare a Regulamentului CE 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind armonizarea anumitor dispoziții sociale în domeniul transporturilor rutiere.

Astfel, în sensul celor mai sus afirmate, art. 2. alin. (1) din actul normativ atacat prevede: „În sensul prezentelor reglementări se aplică definițiile din Regulamentul (UE)

nr. 165/2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind tahografele în transportul rutier, de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3.821/85 al Consiliului privind aparatul de înregistrare în transportul rutier și de modificare a Regulamentului nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere, denumit în continuare Regulamentul (UE) nr. 165/2014, și din Regulamentul (UE) nr. 2016/799 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 165/2014 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a cerințelor pentru construirea, testarea, instalarea, operarea și repararea tahografelor și a componentelor acestora, denumit în continuare Regulamentul (UE) nr. 2016/799”.

În opinia părâtului, preocuparea reclamantului referitoare la afectarea activității micilor operatori economici independenți care prestează activități de inspecție a tahografelor nu se susține pentru că nu există nicio prevedere în Reglementările RNTR 8 care să interzică unui operator economic să fie abilitat pentru efectuarea inspecției tahografelor inteligente de către mai mulți producători de tahografe sau reprezentanți ai acestora, astfel încât să poată efectua inspecții pentru toate tipurile de tahografe inteligente existente pe piață.

Echiparea autovehiculelor cu tahografe inteligente de generația a II-a devenit obligatorie la prima înmatriculare de la data de 15.06.2019, conform Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/502 al Comisiei Europene din 28 februarie 2018 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/799 al Comisiei din 18 martie 2016 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 165/2014 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a cerințelor pentru construirea, testarea, instalarea, operarea și repararea tahografelor și a componentelor acestora. Din datele disponibile la RAR piața inspecției tahografelor inteligente reprezintă numai 1% din piața inspecției tahografelor, iar pe termen scurt și mediu în parcul național rutier procentul autovehiculelor echipate cu tahografe inteligente va rămâne nesemnificativ, astfel încât piața inspecției tahografelor inteligente se va menține ca minoritară.

Pârâtul a susținut că din punct de vedere tehnic soluția adoptată în RNTR 8 cu privire la tahografele digitale din generația a II-a (inteligente) a avut în vedere noutatea tehnologică și particularitățile constructive ale tahografelor inteligente, așa cum au fost prevăzute în legislația UE aplicabilă, precum și volumul mare de informații sub forma unor proceduri de inspecție, care conțin coduri de evenimente și abateri furnizate de producătorii fiecărui tip de tahograf în parte.

În conformitate cu prevederile art. III din H.G. 693/2018, în cazul în care prevederile din Reglementările RNTR 8 referitoare la testarea personalului operatorilor economici autorizați care efectuează inspecția tahografelor ar fi suspendate, nu ar mai putea fi autorizați și nu s-ar mai putea prelungi autorizarea operatorilor economici care efectuează inspecția tahografelor, ceea ce ar crea într-adevăr un efect negativ semnificativ cu privire la activitatea operatorilor economici din domeniu.

Pârâtul a subliniat faptul că solicită să se respingă cererea de suspendare ca neîntemeiată.

În continuare pârâtul a invocat ca practică judiciară Decizia nr. 442 din 2013, pronunțată în recurs de Secția de contencios administrativ și fiscal, având ca obiect suspendare act administrativ. Înalta Curte de Casație și Justiție reține aspectele ce trebuie avute în vedere în analiza unei cereri de suspendare a unui act administrativ:

„În jurisprudența sa constantă, Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți a reținut că pentru conturarea cazului temeinic justificat care să impună suspendarea unui act administrativ instanța nu trebuie să procedeze la analiza criticilor de nelegalitate pe care se întemeiază însăși cererea de

anulare a actului administrativ, ci trebuie să-și limiteze verificarea doar la acele împrejurări vădite de fapt și/sau de drept care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumției de legalitate de care se bucură un act administrativ.

Astfel de împrejurări vădite, de fapt sau și de drept, care sunt de natură să producă o îndoială serioasă cu privire la legalitatea unui act administrativ au fost reținute de Înalta Curte ca fiind: emiterea unui act administrativ de către un organ necompetent sau cu depășirea competenței, actul administrativ emis în temeiul unor dispoziții legale declarate neconstituționale, nemotivarea actului administrativ, modificarea importantă a actului administrativ în calea recursului administrativ.

De asemenea, din dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. ș) din lege, rezultă că noțiunea de pagubă iminentă are în vedere producerea unui prejudiciu material viitor și previzibil, greu sau imposibil de reparat, condiție inexistentă în cazul de față.

Iminența producerii unei pagube nu se prezumă, ci trebuie dovedită de persoana lezată. Îndeplinirea condiției referitoare la paguba iminentă presupune administrarea de dovezi care să probeze iminența producerii pagubei invocate, sub acest aspect fiind lipsite de relevanță simplele afirmații făcute.”

Prin Sentința nr. 55 din 11 septembrie 2020 pronunțată de această instanță s-a respins acțiunea formulată de reclamanta A, iar ca urmare a exercitării căii de atac a recursului, prin Decizia nr. X a ÎCCJ sentința a fost casată, iar cauza trimisă spre rejudecare primei instanțe.

Analizând în rejudecare actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În primul rând, în ceea ce privește obiectul acțiunii în contencios administrativ, acesta vizează anularea în întregime a Ordinului Ministrului Transporturilor nr. 1.333/2019.

Astfel, prin cererea introductivă s-a solicitat anularea integrală a ordinului indicat. Prin modificarea cererii din data de 6 februarie 2020 s-a solicitat anularea parțială cu privire la art. 15 alin. (2) și (3), art. 16, art. 17 lit. c), art. 22 alin. (2), (3) și (4), art. 24 lit. c) și art. 35 alin. (3) din ordin. Cu toate acestea, prin notele de ședință depuse la fila 196 dosar fond (primul ciclu de judecată) au fost completate motivele de nelegalitate a ordinului, indicându-se atât motive de nulitate a actului în integralitate, cât și motive care atrag nulitatea parțială a actului.

Prin urmare, investirea instanței este aceea de verificare a legalității integrale a actului administrativ atacat.

Analizând punctual motivele de nelegalitate invocate, cu observarea considerentelor obligatorii ale instanței de casare, Curtea reține că primul motiv se referă la încălcarea prevederilor art. 288 din TFUE coroborat cu art. 148 alin. (2) din Constituția României, în condițiile în care, potrivit art. 2 din ordin, scopul adoptării acestuia este pentru aplicarea regulamentelor europene.

Potrivit art. 288 din TFUE, regulamentele europene sunt de aplicare directă și imediată în statele membre UE, lucru valabil și pentru Regulamentul (UE) nr. 165/2014, ale cărui efecte directe sunt obligatorii în dreptul intern cu privire la tahografele în transportul rutier.

CJUE, în dezvoltarea teoriei în legătură cu efectul direct al regulamentelor în dreptul intern, a arătat condițiile pe care trebuie să le îndeplinească prevederea unui regulament pentru a avea efect direct: să fie clară și precisă, să nu depindă de măsuri naționale ulterioare de implementare și să fie necondiționată.

Organul emitent al actului administrativ cu caracter normativ atacat trebuia să releve necesitatea adoptării acestuia prin raportare la dispozițiile din Regulamentul (UE) nr. 165/2014 considerate ca având nevoie de o măsură națională de implementare, respectiv să elaboreze un studiu de impact, al cărui scop să fie, între altele, cel enunțat de art. 7 alin. (2) din

Legea nr. 24/2000, respectiv de fundamentare a soluției legislative propuse.

În legătură cu motivul de nelegalitate vizând încălcarea prevederilor Legii nr. 24/2000 privind procedura prealabilă adoptării actului administrativ, prin lipsa studiului de impact, Curtea reține că pârâtul nu a făcut dovada existenței unui studiu de impact anterior emiterii ordinului atacat.

Potrivit dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, „Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. Soluțiile pe care le cuprinde trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul regulamentelor interne și ale armonizării legislației naționale cu legislația comunitară și cu tratate internaționale la care România este parte, precum și cu Jurisprudența CEDO”.

Potrivit dispozițiilor art. 6 alin. (2) și (3) din Legea nr. 24/2000 „Pentru fundamentarea noii reglementări se va porni de la dezideratele sociale prezente și de perspectivă, precum și de la insuficiențele legislației în vigoare”, iar „Proiectele de acte normative se supun spre adoptare însoțite de o expunere de motive, o notă de fundamentare sau un referat de aprobare, precum și de un studiu de impact, după caz”.

În conformitate cu dispoziția instituită de prevederile art. 13 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, s-a solicitat emitentului actului normativ atacat, în primul ciclu procesual, de către judecătorul fondului, să trimită toate documentele care au stat la baza actului atacat.

La dosar s-a depus doar un raport de aprobare și niciun alt document din care să rezulte departamentul care a inițiat demersul normativ sau existența unei dezbateri publice, a unui studiu de impact cu privire la adoptarea acestui act administrativ.

Lipsa parcurgerii procedurii în ceea ce privește etapa dezbaterii publice este sancționată cu nulitatea actului, reclamanta având evidentul interes de a o invoca, atât timp cât a fost vătămată prin imposibilitatea de a lansa un punct de vedere față de normele legislative adoptate.

Evaluarea preliminară a impactului proiectelor de acte normative este necesară și obligatorie pentru a putea fundamenta soluțiile legislative propuse, pentru a identifica și analiza efectele economice sociale, legislative pe care reglementările noi le aduc.

Aceasta cu atât mai mult în cazul de față, în care actul administrativ atacat a fost emis în aplicarea unui regulament UE, regulament care se aplică direct, așa cum am arătat anterior, neavând nevoie de măsuri de implementare interne decât în situații speciale justificate temeinic, legate de necesitatea clarificării sau precizării normelor instituite prin regulament.

Chiar dacă viciul de neregularitate reținut anterior afectează actul administrativ în integralitatea sa, Curtea va mai reține ca întemeiat motivul de nelegalitate potrivit art. 3 alin. (2) din ordin. Acest articol atribuie RAR dreptul de a efectua activități de inspecție a tahografelor.

H.G. nr. 768/1991 (act normativ cu forță juridică superioară ordinului atacat) enumeră, în mod exhaustiv la art. 2, care sunt atribuțiile RAR, iar la art. 3 definește obiectul de activitate al RAR. Niciuna dintre aceste prevederi legale nu se referă la atribuția RAR de a efectua inspecția tahografelor.

Prin urmare, se extinde competența RAR printr-un act care nu reglementează activitatea acestei instituții, dincolo de limitele stabilite prin însuși actul statutar care reglementează activitatea acesteia. Se încalcă astfel prevederile Legii nr. 24/2000, respectiv art. 13 alin. (1) lit. a), art. 58 alin. (1) și art. 77 și 78.

Față de toate aceste argumente expuse, în temeiul prevederilor art. 18 din Legea nr. 554/2004, Curtea va admite acțiunea în contencios administrativ formulată de către reclamanta A în contradictoriu cu pârâtul Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor și va anula Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.333 din 26 septembrie 2019 pentru modificarea Ordinului ministrului transporturilor nr. 181/2008 pentru aprobarea Reglementărilor privind condițiile de instalare, reparare și inspecție a tahografelor utilizate în transportul rutier ori a limitatoarelor de viteză care echipează autovehiculele, precum și autorizarea operatorilor economici care desfășoară astfel de activități — RNTR 8, publicat în Monitorul Oficial nr. 835 din 15 octombrie 2019.

În temeiul art. 453 din Codul de procedură civilă, va obliga pârâtul la plata în favoarea reclamantei a sumei de 1.500 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând onorariu avocațial dovedit de înscrisurile depuse.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECIDE:

Admite cererea formulată de către reclamanta A [cu sediul (...) și sediul procesual ales (...)] în contradictoriu cu pârâtul Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor (cu sediul în București, bd. Dinicu Golescu nr. 38, sectorul 1).

Anulează Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.333 din 26 septembrie 2019 pentru modificarea Ordinului ministrului transporturilor nr. 181/2008 pentru aprobarea Reglementărilor privind condițiile de instalare, reparare și inspecție a tahografelor utilizate în transportul rutier ori a limitatoarelor de viteză care echipează autovehiculele, precum și autorizarea operatorilor economici care desfășoară astfel de activități — RNTR 8, publicat în Monitorul Oficial nr. 835 din 15 octombrie 2019.

Obligă pârâtul la plata în favoarea reclamantei a sumei de 1.500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicarea hotărârii, recursul urmând a se depune la Curtea de Apel Târgu Mureș.

Pronunțată prin mijlocirea grefei, azi, 9.10.2023.

Președinte,
XXX

Grefier,
XXX

CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 3 octombrie 2023

Dosar nr. X/43/2020*

Completul constituit din:

Președinte XXX

Grefier XXX

Pe rol se află rejudecarea, ca efect al Deciziei XXX pronunțate de ÎCCJ, a acțiunii în contencios administrativ formulate de către reclamanta A, cu sediul (...) și sediul procesual ales (...), în contradictoriu cu pârâțul Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, cu sediul în București, bd. Dinicu Golescu nr. 38, sectorul 1, având ca obiect anulare act administrativ.

Fără citarea părților.

Mersul dezbaterilor și susținerile pe fond ale părților au fost consemnate în Încheierea de ședință din data de 19.09.2023, pronunțarea hotărârii fiind amânată pentru data de astăzi, 3.10.2023.

CURTEA,

având nevoie de timp pentru deliberare, va amâna pronunțarea hotărârii judecătorești la data de 9.10.2023, urmând ca soluția să fie pusă la dispoziția părților prin mijlocirea grefei potrivit dispozițiilor art. 396 alin. 2 din Codul de procedură civilă.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DISPUNE:

Amână pronunțarea hotărârii judecătorești la data de 9.10.2023.

Pronunțată prin mijlocirea grefei astăzi, 3.10.2023.

Președinte,
XXX

Grefier,
XXX

CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 19 septembrie 2023

Dosar nr. X/43/2020*

Completul compus din:

Președinte XXX

Grefier XXX

Pe rol se află rejudecarea, ca efect al Deciziei XXX pronunțate de ÎCCJ, a acțiunii în contencios administrativ formulate de către reclamanta A, cu sediul (...) și sediul procesual ales (...), în contradictoriu cu pârâțul Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, cu sediul în București, bd. Dinicu Golescu nr. 38, sectorul 1, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reclamanta A, prin avocat AV, lipsă fiind restul părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care arată că procesul-verbal de citare emis la sediul intervenientei B a fost restituit la dosarul cauzei cu mențiunea „destinatar necunoscut”.

Curtea reține că, dat fiind faptul că printr-o încheiere pronunțată în primul ciclu procesual instanța s-a pronunțat asupra admisibilității în principiu a cererilor de intervenție, în sensul respingerii în principiu a cererilor de intervenție, iar ulterior nu s-a formulat o cale de atac de către potențialii intervenienți, aceștia nu ar mai trebui citați în cauză, nefăcând parte din cadrul procesual definitiv, ca urmare a neexercitării recursului și împotriva încheierii de respingere în principiu a cererilor de intervenție.

Prin urmare, Curtea reține că părți în prezenta cauză sunt reclamanta A și pârâțul Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor.

La interpelarea instanței, reprezentanta reclamantei arată că nu are alte cereri de formulat și depune la dosarul cauzei dovada cheltuielilor de judecată, constând în factura fiscală nr. 32/20.01.2023 (f. 28).

Nemaifiind formulate alte cereri, instanța acordă cuvântul pe fondul cauzei, aflată în faza de rejudecare, cu mențiunea că urmează a dispune amânarea pronunțării hotărârii pentru data de 3.10.2023, părțile având posibilitatea de a formula concluzii scrise.

Reprezentanta reclamantei, în susținerea cererii formulate, solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată și precizată, cu luarea în considerare a Deciziei nr. X pronunțate de ÎCCJ, prin care s-a dispus rejudecarea acestei cauze, cu solicitarea ca instanța să aibă în vedere toate argumentele aduse de reclamantă și toate motivele de nelegalitate care au fost aduse cu privire la Ordinul nr. 1.333/2019.

Totodată, solicită ca instanța să aibă în vedere argumentele reclamantei, care au fost deja punctate în prima încheiere de ședință de la termenul la care prima instanță a rămas în pronunțare pe fondul cauzei, respectiv toate notele de ședință care au fost deja depuse la dosarul cauzei.

Reprezentanta reclamantei, prin urmare, arată că urmează a se rezuma prin concluziile sale, succint, la câteva motive, pentru care apreciază că acțiunea formulată este întemeiată și fondată.

O primă critică, la care se oprește și ÎCCJ, solicitând curții de apel să se pronunțe asupra motivelor de nelegalitate care au fost învederate, este modalitatea în care Ordinul nr. 1.333/2019 a fost emis, respectiv dacă acesta a avut la bază sau nu verificarea circuitului de avizare a actelor normative.

Instanța, în prima soluție dată, s-a pronunțat strict cu privire la Referatul Direcției transport rutier nr. 29.258/21.08.2019. Cu toate acestea, în cuprinsul motivelor expuse de reclamantă s-a arătat în mod ferm și clar faptul că îi revenea evident părții obligația de a depune la dosarul cauzei, în baza dispozițiilor art. 13 din Legea contenciosului administrativ, toate actele care au stat la baza emiterii actului administrativ atacat, respectiv a actului normativ Ordinul nr. 1.333/2019. Ca urmare a solicitării instanței de judecată, părțile a depus la dosarul cauzei doar acest referat al Direcției transport rutier, anterior menționat.

Reclamanta, în cuprinsul motivelor invocate, a arătat că lipsește studiul de impact. Or, astfel cum s-a arătat într-o speță similară (la care a făcut trimitere în cuprinsul notelor, în care s-a analizat la fel legalitatea unui ordin), lipsa studiului de impact echivalează practic cu lipsa motivării unui act administrativ, rolul studiului de impact fiind tocmai acela de fundamentare a actului administrativ cu caracter normativ.

Or, ceea ce a arătat reclamanta de-a lungul întregii motivări a fost tocmai faptul că această emiterie a Ordinului nr. 1.333/2019, pe lângă faptul că încalcă tehnica normativă reglementată de Legea nr. 24/2000, restrânge modalitatea de aplicabilitate a Regulamentului UE.

Reprezentanta reclamantei a arătat că, din punctul său de vedere, în cuprinsul Ordinului nr. 1.333/2019 se arată că acest act a fost emis pentru a transpune un regulament european. Or, este de cunoscut faptul că regulamentele europene nu necesită o transpunere în legislația internă, ele fiind de imediată aplicabilitate ca urmare a aderării României la UE, sens în care, *de plano*, cu privire inclusiv la premisele Ordinului nr. 1.333/2019, se ridică temeinice semne de întrebare.

Conchizând, arată că lipsa acestui studiu de impact contravine punctual art. 6 și 7 din Legea nr. 24/2000, sens în care apreciază că întregul act normativ se impune a fi lovit de nulitate, ca urmare a lipsei actelor fundamentale care ar fi trebuit să stea la baza emiterii ordinului contestat.

În continuare, cu privire la câteva aspecte și câteva articole contestate din corpul Ordinului nr. 1.333/2019, reprezentanta reclamantei înțelege să facă o trimitere punctuală la art. 35 alin. (3) din ordin. Astfel, prin această reglementare, conform căreia inspecția tahografelor inteligente se realizează doar cu dispozitive de inspecție indicate de producătorul de tahograf, se restrânge în mod nejustificat și nelegal activitatea operatorilor economici care sunt abilitați să exercite aceste activități de inspecție a tahografelor inteligente, până la emiteria RNTR 8.

În acest sens, prin modalitatea în care s-a reglementat art. 35 alin. (3), operatorul economic este ținut să facă verificări la aceste tipuri de tahografe numai cu dispozitive aprobate de producătorul tahografului respectiv.

Până la momentul intrării în vigoare a RNTR 8, aceste inspecții se făceau cu anumite dispozitive universale, care aveau abilitarea să realizeze inspecția pe mai multe tipuri de tahografe. Prin introducerea acestui text din ordinul contestat: se restrânge practic posibilitatea operatorului economic de a-și

exercita în continuare activitatea; operatorul economic este forțat să achiziționeze anumite dispozitive care sunt reglementate doar de producătorul unui anumit tip de tahograf; conduce la exercitarea unui monopol evident al pieței de producătorul de tahografe și de reprezentantul acestuia în România și, totodată, duce la scumpirea dispozitivelor de inspecție limitate de către producătorul de tahograf.

În realitate, odată cu implementarea acestui text, operatorii economici mici nu și-au mai permis să își achiziționeze aceste dispozitive pentru fiecare tip de tahograf în parte, ceea ce a dus în mod evident la pierderea clientelei. Mai mult, ar fi trebuit să achiziționeze aceste dispozitive foarte scumpe și, evident ca urmare a intrării în vigoare a RNTR 8 au condus și la anumite scumpiri, sens în care, s-a ajuns la exercitarea unui monopol pe piață de către producătorul de tahografe și doar de către anumiți operatori economici mari care și-au permis achiziționarea unor astfel de dispozitive.

Reprezentanta reclamantei, punctual, înțelege să mai facă trimitere la art. 17 din Ordinul nr. 1.333, conform căruia RAR autorizează un atelier de reparare/inspecție/verificare a tahografelor și a limitatoarelor de viteză, dacă deține o abilitare scrisă din partea producătorului de tahografe, sau limitatoarelor de viteză ori a reprezentantului acestuia pentru România, iar programul de instruire pentru inspecția tahografelor digitale de generația a doua poate fi organizat de producătorul acestor tahografe sau de un reprezentant al acestora în România.

Așadar, există două limitări: pe de o parte existența unei abilitări din partea producătorului, iar, pe de altă parte, se arată că pentru acest lucru trebuie să se instituie și un program de instruire pentru inspecția tahografelor digitale de generația a doua, de către producătorul acestor tahografe. Or, nu există norme metodologice, nu se arată modalitatea în care se organizează aceste instruirii, respectiv nu se arată ce se întâmplă dacă producătorul de tahografe refuză să efectueze instruirea. Așadar, se restrânge din nou activitatea operatorului economic în mod nejustificat.

Reprezentanta reclamantei solicită ca instanța să aibă în vedere toate aspectele care au fost indicate, fiind foarte multe aspecte de neregularitate a acestui ordin, făcând trimitere și la art. 15 alin. (2) și (3) unde se regăsește la fel o limitare a activităților de inspecție a tahografelor, arătându-se că acestea se efectuează într-un ATLV fix, iar nu unul mobil, fără nicio justificare, personalul trebuie să dețină permis de conducere C și D (în reglementarea anterioară neexistând nicio restricție) etc.

Reprezentanta reclamantei arată că există multe probleme care au fost sesizate de reclamantă și solicită instanței analizarea punctuală a tuturor argumentelor de nelegalitate invocate, începând de la modalitatea în care acest ordin a fost emis, respectiv verificarea dacă acesta complăce sau nu cu normele de tehnică legislativă și dacă au fost sau nu încălcate dispozițiile art. 6 și 7 din Lege, având în vedere că lipsește cu desăvârșire studiul de impact.

Instanța reține cauza în pronunțare.

CURTEA,

având nevoie de timp pentru deliberare, va amâna pronunțarea hotărârii judecătorești la data de 3.10.2023, urmând ca soluția să fie pusă la dispoziția părților prin mijlocirea grefei potrivit dispozițiilor art. 396 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DISPUNE:

Amână pronunțarea hotărârii judecătorești la data de 3.10.2023.

Pronunțată în ședință publică la data de 19.09.2023.

Președinte,
XXX

Grefier,
XXX

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2024.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 568155